

ΔΙΟΘΗΚΗ
 ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.
 ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

ΕΤΟΣ 1ον	Τμήται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν λε- πτά 45. — Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸ ἰσότιμον.
ΑΡΙΘΜΟΣ 3ος	

Κεφαλληνία, 6 Νοεμβρίου 1859.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΔΙΚΕΙΟΥ.

Ἐμμανηλῆριον ἐνὸς Δηξουραίου κατὰ τῆς ἀπὸ 29 Σεπτεμ-
 βρίου περιλλήντος, πρὸς τὸν Λόρδον Μέγαν Ἀρμοστήν, ἀπευθυ-
 νούσης προφωνήσεως τῶν 779 Δηξουραίων, καὶ καταχωρίσεως
 ἐν Ἀριθ. 436 τῆς Ἐπιστάμου.

Ὁ ἐμφανιζόμενος ἀποστέλλει τοὺς 779 καὶ τὴν περὶ ἧ: ὁ λό-
 γος προφώνησιν εἰς τὸν Διάβολον, ἕα ἐκ τῆς Γραμματείας του,
 ἐκδοθῆ ἑρμηνεία τοῦ ἀλλοκότου ἐκείνου καὶ τραγελαφικοῦ ὑπο-
 μνήματος, εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκεται, ἀγνωεῖ πῶς, ἡ ὑπογραφή του.

Τὸ Διαβολοδικεῖον

Ἐρὼν τὴν αἰτήσιν δικαίαν καὶ σύμφωνον μετὰ τὸ πνεῦμα του
 πραγμάτων του, ἐκδίδωσι τὴν παρὰ πόδας ἑρμηνείαν.

Ἐρμηνεία κατὰ τὸν Διάβολον τῆς ἀνωπεριγραφείσης
 προφωνήσεως.

Ἰδοὺ ἦκω ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται
 περὶ ἐμοῦ· τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ
 Θεὸς μου ἠβουλήθη, καὶ τὸν νόμον σου ἐν
 μέσῳ τῆς κοιλίας μου.
 (Λαβιδ΄ Ψαλ. λθ΄. 8—9)

Ἐξοχώτατε.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ἐν νήσῳ Κεφαλληνίας ἀφίσχιν τῆς, ἡ Υ. Ε. κατεδίξαστο νὰ ἐλλιμενισθῆ εἰς τὸν ἀλλιμενον λιμένα μας, νὰ παύσῃ τὸ ἀττατον ἑδαφὸς μας καὶ νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ ἀχαρὶ μας πολλήμον· ἀπερ ὅλα θι ὑπενθύμισαν εἰς τὴν Υ. Ε. τὸ ὁμηρικὸν « με βατὴ γὰ μὴ κλωτῆ θάλασσα »
 Ἐπειδὴ εὐμενῶς ἐνεβλέψα: ε εἰς τὰς εὐγνωμόνους ἐπιδείξε: ε,

ἀεὶ προεκάλουν τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, ὁ προσηνέ-
στατος χαρακτήρ καὶ ἡ γοητευτικὴ συμπε-
ριφορὰ τῆς Υ. Ε. ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ ὄντως ἀξιαγάγα
ἠθικὰ τῆς πλεονεκτικῆς πρὸ πάντων δὲ καὶ ὑ-
πὲρ πάντων ἡ ἀθλία τοῦ λιμένος μας κατάστασις καὶ τὸ πλῆ-
θος τῶν Φυκίων, τὰ ὁποῖα ἐπαπειλοῦσιν, ἀπὸ στιγμῆν εἰς στι-
γμῆν, νὰ μᾶς καταθάψωσι, ὡς αἱ λάβαι τοῦ Οὔεσουτοῦ, τὰ πάλαι
Ἡράκλεια, καὶ τὰς Πομπήϊας, ὥστε νὰ μείνωμεν θέμα, εἰς τοὺς
ἐκπεπληγμένους μεταγενεστέρους μας, φυσικοκοραολογικῶν σπου-
δῶν, καὶ νὰ προστεθῇ μεταξὺ τῶν περιέργων φαινομένων τῆς φύ-
σεως καὶ ἡ ἀποφοκίωσις τοῦ Ληξουρίου.

Ἐπειδὴ οὐδὲν ἡμελήσαμεν ὅπως αἱ ῥηθῆσαι ἐπιδείξεις εὐπρό-
σδεκτοὶ ἀποθῶσιν τῇ Υ. Ε. οὗται ἡ εὐληκρινὴς ἔκφρασις τοῦ πρὸς
τὴν Υ. Ε. ἐξ. διασμένου σεβασμοῦ, καὶ σταθερᾶς μας ἀροσιώσεως,
αἰσθήματα ἅτινα κατ' ἀνεξήγητον ἠθικὸν φαινόμενον (ἴσως κατὰ
μεσοερισμὸν) καὶ ὡς ἐκ γοητείας ὑπὲρ τῆς Υ. Ε. μᾶς κατέλαβον!

Ἐπειδὴ ἡ εἴσοδος τῆς Υ. Ε. εἰς τὴν πόλιν μας δὲν δύναται πρε-
πόντως νὰ παραλληλισθῇ, εἰμὴ μὲ τὴν τοῦ Σωτήρος εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, (ἐκτὸς ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην παρευρίσκειτο εἰς μόνος
πῶλος ὄνου) διὰ τὰς διηνεκεῖς ζιτωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Υ. Ε., τὰς
συνεχεῖς ἐπωδὰς μὲ ὅλο μὸλο! πόρτο πόρτο! καὶ διὰ τὰς
ζωηρὰς ἐκφυροστροφῆσεις ἐκ τοῦ ποικιλοσημιοφόρου σολίσκουμας.

Ἐπειδὴ τέλος κατὰ τὴν αἰσίαν ἐκείνην ἡμέραν, ἤτις διὰ λευ-
κῆς ἐπιμειώθη εἰς τὰ χρονικά μας, εὐπρεστήθη ἡ Υ. Ε. νὰ μᾶς
ὑποσχεθῇ 779 λίτρας, ὡς δῶρον τῆς χαριτοβρυτοῦ Ἀνάσσης
μας, πρὸς ἐκφυκίωσιν καὶ καταρτισμὸν προκουμαίικας καὶ λιμένους.

Δ. ὅλα ὅσα ἀνωτέρω ἐῤῥήθησαν

Ἀποτασσόμεθα ἐπισήμως τούνηθεθεν, οἱ ὑποτιλοφορούμενοι
καὶ ἐδῶ ὑπογεγραμμένοι, πάσης οἰκισθήποτε ἀρχῆς καὶ ἰδέας,
ἀντικειμένης εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Υ. Ε. καὶ συντασσόμεθα ἀ-
δυσπᾶστως, Ὑμῖν, Ὑμεῖς γὰρ καὶ μόνοι παρέχετε ταῖς ὑπο-
φαινομένοις χρησιὰς ἐλπίδας αἰσιωτέρου μέλλοντος!!.

Ἐσμὲν ὅλοι 779 ἀλλ' ἀν' θελήσητε ν' ἀποστείλητε μεταξὺ ἡ-
μῶν ἀποίκους Ἰνδοὺς, Κινεζοὺς ἢ Μελιταίους, θέλωμεν ἐπ' ἀ-
παίρω πολυπλασιασθῆ καὶ κατὰ πᾶσαν ἄλλην ταιαύτην περί-
στασιν στολίσαι μὲ περισσότερα ὄνθηκα τοιαῦτα ὑπομνήματα.

Δέχθητε Μυλόρο, τὸ παρὸν ὡς μνημεῖον αἰσθητοῦ τῆς ἀροσιώ-
σεώς μας πρὸς ὑμᾶς, πρὸς τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος καὶ πρὸς τὴν Χα-
ριτοβρυτόν μας Ἀνάσσαν. Ἐγένετο ἐν Στορξουπόλει Α'. ἔτος

ἀπὸ ἐδέσεως Στόρξ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

Τῆ 5 ὀδύοντος, ἐνεφανίσθη ὁ Κυρ. Α. Ν. Πολλάνης Πετρίδης, ἕως ἀποστέλλει ὄλους τοὺς καθυστεροῦντας συνδρομητὰς τῶν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Παλιγγενεσίας καὶ Καθημερινῶν εἰς τὸν Διάβολον, ἐξαιτούμενος, πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον, νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὴν Ἀπεθήκην του τὰ ὀνόματα ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ἐντίμων ἐκείνων ἀτόμων ἢ αἰτησίς του παραδέχεται τροπολογικῶς διακρατεῖται τούτεστι, ἢ ἐν συνόλω ἀποστολῇ εἰς τὸν Διάβολον τῶν βηθέντων Συνδρομητῶν, ἀλλὰ ἀποποιούμεθα τὴν κατ' ὄνομα καταχώρησιν τοῦλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀν βιαζῆται δὲ, ἄς τ' ἀποστείλει εἰς τινὰ ἐπίσημον Ἐφημερίδα τοῦ Κράτους ἧτις διακρίνεται διὰ τοιαύτας καταχωρήσεις.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΟ.

(Μετάφρασι ἀπὸ τὸ Κινέζικο)

Σὰν τὰ μοναχὰ χαρτιά ὅπου ζητιῶνται μὲ ζῆλο καὶ πληρῶνεται μὲ εὐχαρίστησι εἰς τὸν τόπομας εἶναι τὰ τραπουλόχαρτα κίμε μίαν ἀναφορὰ στὴ σεβαστὴ μας Κυβέρνησι, νὰ σοῦ τὰ παραχώρησῃ ὡς μονοπωλιῶ, καὶ τότες μὴν τὰ πούλησ παραθλυκομένα μὲ τὴν Ἐφημερίδα σου. α Τράπουλα καὶ Λύχνος, Λύχνος καὶ Τράπουλα. » Ἔτσι ἢ μία ἐξόδεψη θὰ βοηθᾷε τὴν ἄλλη, καὶ τότες ὁ Λύχνος σου θὰ ζητιᾶται μὲ ζῆλο καὶ θὰ πλερώνεται μ' εὐχρηστικῶν.— Ὁ Λύχνος θὰ τοῦ ἐνθυμᾷε τὴν τράπουλα κ' ἢ τράπουλα τὸ Λύχνο. Ὁ Ἄσος π. χ. θὰ τοῦ ἐνθυμᾷε ὅπως ὁ Λύχνος εἶναι μία καὶ μοναχὴ Ἐφημερίδα Οἰκογενειακῆ, μοναδικὴ γιὰ τὴ γλώσσα της, γιὰ τὴν ἠθικὴ της, καὶ γιὰ ταῖς καταδρομῆς ὅπου σὰ χαλάζι πέφτουνε ἀπάνουτης ἀπ' οὔλα τὰ μέρη— πῶς ἔχει ἕναμόνο συντάχτη, ὅπου μόνος του κίβλες τὴν ἐγδίδει καὶ τέλος πάντω ὅπως δὲν ἦναι παρὰ μίανου χρόνου. Τὸ 2 ἤθελε ζηγαίε τὸ διπλό σκοπὸ τοῦ Λύχνου ὅπου εἶναι νὰ μᾶς φέγγη μεσ' τὸ σκοτάδι ὅπου βρισκομάστε καὶ νὰ μᾶς ξεδῶνῃ μὲ τὲς ἱστοροῦλας ὅπου σὰν τὴ μέλισσα μαζώνει ἐδάθενας καὶ ἐκείθενας.— Τὸ 3 θὰ τοῦ ἐνθυμᾷε τὴν τιμὴ τοῦ Λύχνου, ὅπου εἶναι τρεῖς ἑξοκλα ἢ δεκαπέντε λεπτᾶ.— Τὸ 4 θὰ φανερώνῃ ὅπως ὁ Λύχνος εἶναι διπλομένο εἰς τέσσερα. — Τὸ 5 θὰ ἐνθυμᾷε ὅπως τὸ Λύχνο πούλῃ παρὰ μίχ φορά τὸν πῖε πέντε πέντε ἐπειδὴ ἐφοβίθηκε μ' ἔλας τοῦ τρακόσιου τοῦ Συνδρομητᾶς μήπως καὶ δὲν πιάση ὡς τὰ ἑξοκλα τοῦ λαλοῦ του.— Τὸ 6 ὅπως δύο συνδρομητᾶδες

ΙΑΚΟΒΑΤΕΡΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἀξίζουμε γιὰ τὸ Λύχνο ἓνα ἔξαράκι. — Τὸ 7 τῆ βδομάδα καὶ ἐπομένως ὅπως καθε δευτέρα βγένει ὁ Λύχνος. — Τὸ 8 ὅπως εἰς τὸν ὄγδοῦτο ἀριθμὸ ἐκατακοροταρίστηκε, γιὰ χαρὰ του, καὶ μᾶς ἐσυμπόνεψε μὲ τῆ βρῆμα τῆ καφτίρας του, ὅπου ἤθελε μὲ τὸ περιβότου νὰ τοῦ ξεφτιλίσομε. — Τὸ 9 ὅπως μὲ ἐννιά ἔβολα θὰ ἀγοράζουμε μία τράπουλα καὶ ἓνα Λύχνο, ἡλικὴ τροφή καὶ διασκέδασι. — Τὸ 10 τοῦ Δεκεμβρίου ἢ δέκα Νομοθέτες τῆς παλιᾶς Ῥώμης ὅπου ὁ Λύχνος ἠθέλησε νὰ μιμηθῆ στὴν Ἐφράνησο, φέγγοντας γιὰ τρία ἔβολα, στὰ ἑλλείματα τῆ κοινωνίας μας. — Ὁ Ῥήγας θὰ ἐνθυμίζει ὅπως ὁ Λύχνος ἔχει τὴν τιμὴ νὰ μετράει μὲς τοῦ συνδρομητῆδες του καὶ τὸν Λόρδο Μέγξ Ἀρμοστὴ ὅπου εἶναι ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆ Βασιλείσσης. — Ὁ Καβάλος ὅπως ὄντες ἔκανε τοῦ συνδρομητῆδες του ἐπὶ καθαλάρης. — Καὶ ὁ Φάντες ! ; σὰν τί νὰν τοῦ θυμάει ; Ἄ τὴν εὐρηκα ! τὸ Διάχο πού μοιράζει τὰ φύλλα του. Γιὰ μία τέτια συμβουλή ὁ Διάχος δὲ σοῦ ζητᾷε παρὰ νὰ τοῦ στέρνης; κάπου κάπου τὸ φύλλο σου.

:Ο Γραμματεὺς τοῦ Διαβόλου ΒΕΛΛ ΦΑΓΩΡ.

ΕΝΩΤΗΣ ΕΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἀλληλογραφία τοῦ Διαβόλου

Τετ 5 ἔτουτουοῦ 1859

Κύριε Διάχολε σὲ προσκυνῶ.

Μὲ μεγαλὴ μᾶς εὐχαρίστησι εἶδαμε τὰ φύλλα σου, καὶ πολὺ περισσότερο ἐπειδὴ ἐπορατηρήσαμε ὅπως μᾶς ἐγνιάστικες καὶ ἐμᾶς τῆ μαῦρες, ὅπου δὲν ἔχουμε παρὰ τὴν ὀρπίδα σου καὶ ὅπου ἔχουμε τόσο συχνὴ αἰτία νὰ σοῦ στέρνουμε κανίσκια.

Γυναίκα καὶ Διάχος εἶναι παλαιοὶ ἐχθροὶ, ὅμως ὁ καιρὸς τῆ ἔχθριτᾶς μᾶς εἶναι τόσο ἀπομακρυσμένος, καὶ τὰ κακὰ ὅπου ἓνας τ' ἄλλουνοῦ ἐκάμαμε μᾶς ἐφέρανε ἀποτελέσματα τόσο εὐχάριστα, ὅπου οὐλες μᾶς ἐλησημονήσαμε ἀπὸ πολὺ καιρὸ τὴν ἱστορία τοῦ Μήλου πού μᾶς ἐφίλειψες καὶ ἐρπίζουμαι ὅπως καὶ ἡ ἀφεντιά σου μᾶς ἐσυμπάθησες τῆ δουλιὰ τῆ μποτίλιας — εἶδες μὲ πόση ἀφοσίωσι ἐσοθήσαμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον ἀφοῦ ἐγινήκαμε φίλοι ! λίγες φοραὶς σοῦ ἐδανείσαμε ἢ καυμένες τὸ βελέσι μᾶς γιὰ νὰ πειράξῃς μὲ δαῦτο παιδιὰ, ἄνδρες, καὶ γέρου, — ἀνόπαντρου, παντρεμένους, καὶ χήρου, — πτωχοὺ καὶ πλούτου, ἰσοκράτες καὶ αὐτοκράτορες, — μικροῦ καὶ μεγάλου, — ὁμοκερτοῦ καὶ ἑτεροκερτοῦ, — καλοῦ καὶ κακοῦ, — παπάδες, καλοῦ καὶ κακοῦ, — θεοπύθῃς πατρι- ἀρχάδες — ἀγίους καὶ ὡς καὶ φληρέους ! ! ! ! "Ὅλες ἡ ἱστορίαις

είναι γιοματές από τῆ ἀνδραγαθίας τοῦ βελεσιού μας, δὲν εἶναι βιογραφία ὁποῦ νὰ μὴ μπένη οὔτε συναξάρι· ποῦ νὰ μὴ τὸ μελετᾷ ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιο τὸ φέρνῃ κάθε λίγα ὀμπροστά. Ἀπὸ ὅλα τούτα εἶναι φανερό ὅπως τὸ βελέσι ἐστάθηκε ὁ πλέον πιεσὸς σου ὑπρέτης, ὁ πουλιὸ ἐπιτήδιος μεσίτης σου καὶ τὸ δυνατότερό σου ὄργανο, καὶ πῶς ἡ ἀφεντιά σου, ἀνέχῃ κομμάτι χαρακτῆρα, πρέπει νὰν τὸ ὑπερασπίζεσαι, ἐναντίον ὁποιανοῦ ἤθελε τὸ προσβάλλει—γιατὶ τὸ βελέσι ἢ μονὸ εἶναι ἢ πεντάδιπλο, εἶναι πάντα βελέσι· ἢ κολάδο ἢ ἀκολάριγο, εἶναι πάντα βελέσι· ἢ στενὸ ἢ πλατὺ, εἶναι πάντα βελέσι· ἢ μακρὸν, ἢ κοντὸ (καθὼς τὸ θέλεις) εἶναι πάντα βελέσι· ἢ στεφανωμένο ἢ ἀστεφανώτο εἶναι πάντα βελέσι· ἢ μαλακῶρι τὸ πῶνε, ἢ κρινολίνα εἶναι πάντα βελέσι· κοντολογίῃς, ἂν τὸ σχῆμα του ἀλλάξῃ, κατὰ τὸ συρμὸ τῆς νέας μας ἐποχῆς, ἢ οὐσία του εἶναι πάντα μία καὶ ἡ αὐτῆ, δηλαδὴ σκέπασμα γυναικίνο, καὶ ἡ γυναικὲς καθὼς ξέρεις ἔχουμε τέτοια ἀφοσιώσει καὶ ἀγάπη εἰς τὰ φορέματά μας, ὁποῦ στοχαζομάστε ὅπως εἶναι καὶ ἐμεῖς εἴμαστε ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ, ἔτσι, ὄντες τὰ ἄχουμε μὲ καμία, ἀρκινᾶμε καὶ τῆς κατηγοροῦμε τὴ θέστατο ἢ τὰ στιβατάτη, καὶ ἐκείνη πάλι, ἂ μᾶς ἀκούσῃ, προσβολιάζεται καὶ πικρῆνεται ὡσὰν νὰ ἤθελε τῆς κατηγορῆσαι τὴ διαγωγῆσι ἢ τὰ παιδιότητι ἢ τὸν ἀνδραγαθίαν εἶναι μάλιστα ἄνδρες ὁποῦ ἤθελ' εἶναι εὐτυχημένοι ἂν οἱ ἀρχόντισσες τοῦ ἀγαπούσανε σὰν τὰ στιβατάτα σου. — Ὅλα τούτα τὰ ξέρεις καὶ εἶναι ἀχρεῖαστο νὰ στὰ περιγράψω ἐκὶνὸ ποῦ ἤθελα νὰ σοῦ πῶ εἶναι ὅπως ἐδιάβασα στὸ Λύχο ἕνα ὀρθράκι ἀπάνου στὰ φουντόματα: Ὁ Λύχος πέρνει κρῖνα καὶ ἀδιάφορα τῆ δουλιὰ καὶ σὰ νὰ πῆς συμφωνάει μὲ ἕνα κάποιον Φίλο του Χ. καὶ γιὰ ὑπεράσπισί μας μάνταψε τί λέει; « ἀμε δὰ » λέει « τὸ ἀγαποῦμε ὀλιγότερο ἂν ἔλαβανε τὸ γλυκὺ νὰ γένουνε γελοῖαι » (!!!) Μα τέτοια ὑπεράσπισι, Λύχνε μου, εἶναι καθαρὴ προσβολὴ ἐναντίον τοῦ γυναικῶνε ὁποῦ, μὲ τὸ μέσο μου, σοῦ λένε ὅπως τὸ ἔχου: τὸ γυναικίνο δὲν ἔχασε οὔτε τὴν γλῶσσα οὔτε τὸ πνεῦμα του γιὰ νὰ ὑπερασπίζεσαι καὶ μονάγο του, ὄντες δὲ ἄπονη ἕνα συνήγορο στὴ μέση τοῦ 19,ου αἰῶνος. Ὁ Μα-
τῆ μὲσεῖνα γιατί δὲν ἔρχεσαι πάλι νὰ ντροπισῆς τὴν νέα
ἐποχῆ, ἔτοτες οἱ Καβαλιέριδες ἐγενόντανε τρελοὶ δὲν ἔ-
πρεπε εἶναι, καὶ τώρα πρέπει ἐμεῖς νὰ γενομάσθε κατὰ τὸ ἄρχον-
τικὸν λαιπὸν ὅπως ἂν γιὰ κάτι μικρὰ ἀποπίματα, ὁποῦ τὰ με-
μπροσθῶνε κμιὰ φορὰ νὰ προξενήσῃτε ἔπρεπε μὲ μίαν
να τὰ καθάρισται σὲ θάνατο, λησμονόντας ὅλα τοὺς τὰ προ-

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

κατακατέ και τις ευχαριστίες (αχάριστοι !!) όπου σᾶς προσ-
 φωνώ, είναι τό ίδιο σί να θέλετε να κόψετε τὰ χέρια σας
 και να παλέψετε εἰς διατι δίνουτε καμμία φορά γροθιές και κλο-
 μαλακώσετε όλους τσου σκύλους του Κόσμου
 φορά μορικοί από δαύτους λυσιάζουνε — να μη
 εἰς σπῆτια γιὰ να μη πλακόνεστε από τσου σεισμοῦς
 να μη παντρεύεσθαι γιὰ να μη

Και μέσᾶ σέ τόσα και τόσα τους προτερήματα φθάνει να με-
 λασσομε δὸ ἢ τρεῖς γιὰ να θουθάνω όλους τους ἔχθρους του μα-
 λακώστε !! κυτάξεται π. χ. ἐκίς τοῦ ψυλές και ἀχαμνές όπου
 εἶναι κατὰ του στενοῦ θελεσιου ἦτανε ἡ δίστυχεσ σᾶ σκουδῶζυλα,
 ποτε με ἕνα φουντονὸ μαλακῶφι δὲ σᾶς φαίνονται μεταμορφω-
 μέναι; — κίτι κοντές όπου πρὶν μαλακοφιου ἦτανε σάν μπάμπα-
 λα, γδαστετες τώρα ἂ δὲ κάνουμε μ' ἕνα μέτριο μαλακῶφι τῆ φι-
 γυλματου !! — Κυτάξεται ὅσες ἔχουνε ὁμορφα ποδάριχ τί καλὰ
 ποῦ εἶναι τὰ δειλῶνουνε ἐξ' αἰτίας του μαλακωφιου ! — Ρύξεται
 τα κατὰ μας μέσᾶ σὲ μιὰ δεκαριὰ παντρεμένες, χηράδες, κο-
 πείλες, ἀνύπαντρες, νῆς και γρηαῖς και πέσμουτε ἂν μπορῆτε να
 διακρίνετε ποιὲς εἶναι και ποιὲς δὲν εἶναι ! τὸ μαλακῶ-
 φι σκεπάζη κάθε ἀηδία, κάθε σκάνδαλο, και τὸ μαλοκῶφι σιτυ-
 ρίτες; — Πίενε στοῦ θέατρο και κύταξε ἐκεῖνη τὴν Κυρία μέσ' τὸ
 τὸ θεωρεῖο της, κάνει μιὰ κάψα ἀνυπόφερτη, εἴσασθε οὔλοι πι-
 μένοι στοῦν ὑδρωτα, και ἐκεῖνης οὔτε ποῦ τὸ φαίνεται, γιατί ;
 γιατί καθὼς ἐμπῆκε στοῦ θέατρο ἔμπασε ὄζουθε με τὸ μαλακῶ-
 φιστη ἀγέρα δροσερῶνε, και ἐκίς ὁ ἀγέρας τοῦ ἔμεινε, και ἔτσι
 ἐξαιτίας του μαλακωφιουτσι, ἔχει μὴν ἀτμοστραρουλα ὄλω; δι-
 ὄλω; διτρορετικὴ ἀπὸ τῆ δικὴ σας ποῦ τὴν βαστάει δροστερῆ, και
 ὁ Κόσμος σᾶ φρίγεται — πόσα και πόσα ἐμπόρια να πῶ γιὰ τὰ
 μαλακῶρια, μὴ δὲ θέλω διαδὸλέ μου να σὲ στχυρώσω περισσότερο,
 ἔχι γιὰ λοιπὸν και κάπου κάπου, ἂν μου δώσης τὴν ἄδεια, θὰ
 σου στέρνω τίποτσι γυναίκιου ἢ παιδιαρίστικο.

Ἡ συνδρομητησά σου
 Α. Μ.

Κωμικῆς Ἀρχῆς τραγικὸν τέλος.

Χωρικός τις, ὀνόματι Θωμάς, κατέλαθε τὴν σύζυγον εἰς τὰς
 ἀγκυλὰς κωμῶνυ Θελευδρίου τῆς πόλεως, ὅστις τὴν κατεφίλει μεθ'
 ἑλπίε τῆς ζήσεως· ὁ Θωμάς, δικαίως ὀργισθεὶς, ἀπήτησε ἀπὸ τὸν
 Κύριον Πόλον, (οὕτω ὠνομαζετο ὁ νεανίας) ἀνταξίαν ἰκκνοποίησιν,
 ὁ Κ. Ἠλόος, χωρὶς ποσῶς να τὰ χάση, καγγῆσκι ἀνέκρτζε:

ΛΕΟΒΑΤΕΡΟΥ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΓΟΥ

Ἡκοῦσάμεν ἐπὶ τῷ ἔκτρωμα, τοῦ ὁποίου τὴν γέννησιν ἀνεγγεί-
λαμεν εἰς τὸ προλαβόν μας φύλλον, ἠθέλησε νὰ θέσῃ εἰς πρᾶξιν τὸ
ἐκείνην περιουσίαν. Ἐκάτσε ἡ πομπὴ στὸ δρόμο καὶ γελάει
ἐκ τοῦ διαβόλου. Τὸ στενὸν τοῦ φύλλου δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ
ἐπιτακθῶμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

TEATRO CEFALO.

Traviata.

Prima Donna Oh quanto sei bella! Oh quanto sei vez-
zosa d'orefice mi sembri una bottega!... Fa però tutto il suo
possibile per invertirsi della sua parte e s'anco non ci riuscis-
se, come la Cortesi di felice memoria, le farebbe più onore
che torto—Come cantante al Diavolo piace, quantunque certe
stittiche persone gridino che lo spartito si a stato trasportato,
in grazia sua, mezzo tuono sotto, e ehe la sua parte sià ri-
dotta più per sottana che per soprano. Si trovano tanti e tanti
gusti in questa nostro isolotto che per contentarli tutti s'
impazzi rebbe!..

Tenore—Povero giovane grazioso tanto! è veramente
peccato che gli sia capitato, uno spartito dove, come attore, si
trovi tanto imbarazzato!

Baritono — Oh come sei mutato!! quanto ti pesa
quel tuo mantelluccio da padre nobile e quella tua malac-
concia parzucca!! la parte del buon Germoni non è, al certo, per
te! daltronde si può far divinamente bene da Rigoletto, da
Nabuco, da Attila, o da Machetto e non riuscir ne' padri di
dozzina.

Complimentiamo, sinceramente, la nostra buona Impresa
pei magnifici vestiarj, scenarj e attrezzi di scena che in qu-
esta opera gserosamente ci offrì. Possiammo dire che se l'
anno scorso abbiamo ben inteso la Violetta quest' anno, l'ab-
biamo, almeno, ben veduta. Il Diavolo le osserva che più di
rado che ella ci darà cotesta opera e meglio sarà pel suo pro-
prio interesse, poiché non solamente ognun degli spettatori
la sa a mente, come il padre nostro, ma che uno i scagni
e le quinte potrebbero oramai recitarcela.

Ὁ Ὑπερβουλος ἐκδότης ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΕΒΑΔΙΤΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ. »